

[Finansministeren.]

De reguleringer, der er udgået af tillægsbevillingsloven, er uden bevillingsmæssig interesse. En fuldstændig ajourføring ved tillægsbevilling af samtlige bevillinger på finansloven må anses for at være uden betydning i budgetmæssig henseende. Nyordningen medfører en væsentlig arbejdsbesparelse for finansudvalget og folketinget og betyder en rationalisering af dette lovarbejde.

Med hensyn til de enkelte bevillinger tillader jeg mig at henvise til lovforslaget og anmærkningerne til dette.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 2431).

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Jeg vil gerne indlede med at takke den højtærede udenrigsminister for den både meget fyldige og meget sigende beretning og redegørelse, udenrigsministeren gav det høje ting vedrørende udviklingen i den senere tid, den situation, vi befinder os i, og de problemer, vi står over for.

Udenrigsministeren indledte med at beskæftige sig med markedsplanerne. Det er ubestrideligt et område, hvor der — man må vel sige heldigvis — igen er ved at komme en vis udvikling i gang. Jeg er helt enig i, at det er betydningsfuldt, at EFTA-sammenslutningen har vist sig at fungere tilfredsstillende, og jeg synes, det er et glædeligt tegn, at der nu er udsigt til, at det geografiske område, der dækkes af EFTA-aftalen, ikke bare kan udvides med de danske landsdele Grønland og Færøerne, men at vejen synes banet for, at Finland gennem en særlig associeringsaftale kan få tilknytning til denne del af det europæiske marked. Jeg deler udenrigsministerens håb om, at det må være muligt for Island, efter

at man er nået frem til en løsning på fiskerigrænseproblemet mellem Island og England, at finde vej ind til EFTA.

Det er vel naturligt, at man inden for EFTA overvejer muligheden af at fremskynde afviklingen af toldsatserne og importrestriktionerne på samme måde, som man overvejer det inden for de seks, og jeg tror, det vil blive hilst med almindelig tilfredshed her i landet, ikke mindst fra erhvervenes side, hvis der forholdsvis snart kan nås en afklaring af, hvorledes „køreplanen“ bliver for den fremtidige afvikling af handelsrestriktionerne. Det er givet, at en ændring af den hidtil fastlagte tidsfølge for afviklingen, hvor man fra situation til situation foretager ekstraordinære nedskæringer af toldsatserne, udvidelser af importen, ikke kan være tilfredsstillende for erhvervene; de bør have et fastere grundlag, hvorudfra de kan træffe deres dispositioner, og jeg kan tilslutte mig, at de forudsætninger, den højtærede udenrigsminister nævnte for Danmarks vedkommende for at gå ind i en sådan plan, bliver fastholdt.

I sine betragtninger om den bredere europæiske løsning, som vi alle sammen her i tinget har været enige om må være det, der bør tilstræbes, ja, man kan vel sige det nødvendige, stillede den højtærede udenrigsminister nogle perspektiver op, og jeg forstod på den højtærede minister, at det egentlig var perspektiv nr. 2, der ikke blot forekom ham det mest realistiske, men også det ud fra et dansk synspunkt mest attråværdige. Dette perspektiv gik ud på, at man skulle fortsætte bestræbelserne for gennem forhandling mellem de to eksisterende markedsorganisationer at finde frem til en løsning, der kunne omfatte såvel dem begge som de lande i Europa, der ikke er med i nogen af de to markedsgrupperinger.

I den forbindelse nævnte ministeren, at det også var selvfølgelig og naturligt, at forhandlingerne i øjeblikket foregik på tosidet basis, først og fremmest mellem England og Frankrig. Det er jo rigtigt, at de to lande inden for hver af de to markedsdannelse er dem, der står fjernest fra at nå frem til en fælles løsning. Det er også givet, at skal vi, og det skal vi jo da helst så hurtigt som muligt, nå frem til at finde en ordning, der overvinder den begun-